

32003F0568

31.7.2003

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE

L 192/54

**RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ RADY 2003/568/SVV
ze dne 22. července 2003
o boji proti korupci v soukromém sektoru**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29, čl. 31 odst. 1 písm. e) a čl. 34 odst. 2 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na podnět Dánského království ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souvislosti s globalizací vzrůstá v posledních letech přeshraniční obchod se zbožím a službami. Korupce v soukromém sektoru členských států není proto pouze vnitřním problémem, ale i přeshraničním problémem, který lze neúčinněji řešit prostřednictvím společné akce Evropské unie.
- (2) Dne 27. září 1996 přijala Rada akt o vypracování protokolu k Úmluvě o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽³⁾. Protokol, který vstoupil v platnost dne 17. října 2002, obsahuje definice trestných činů souvisejících s korupcí a harmonizované sankce za tyto trestné činy.
- (3) Dne 26. května 1997 Rada schválila Úmluvu o boji proti korupci úředníků Evropských společenství nebo členských států Evropské unie ⁽⁴⁾.
- (4) Dne 22. prosince 1998 Rada rovněž přijala společnou akci 98/742/SVV o korupci v soukromém sektoru ⁽⁵⁾. V souvislosti s přijetím této společné akce vydala Rada prohlášení, podle něž je třeba, aby společná akce byla prvním krokem na úrovni Evropské unie v boji proti korupci, a aby další

opatření byla přijata v pozdější fázi na základě výsledků vyhodnocení, které se má uskutečnit podle čl. 8 odst. 2 společné akce. Dosud není k dispozici zpráva o provedení této společné akce ve vnitrostátním právu členských států.

- (5) Dne 13. června 2002 přijala Rada rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy ⁽⁶⁾, v němž je korupce uvedena v seznamu trestných činů, na které se vztahuje evropský zatýkací rozkaz a u kterých se nepožaduje předchozí ověření dvojí trestnosti.
- (6) Podle článku 29 Smlouvy o Evropské unii si Unie klade za cíl poskytovat svým občanům v prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň ochrany a tohoto cíle se dosáhne předcházením organizované i neorganizované trestné činnosti, včetně korupce, a bojem proti ní.
- (7) Podle bodu 48 závěrů zasedání Evropské rady v Tampere ve dnech 15. a 16. října 1999 je korupce zvláště důležitou oblastí pro stanovení minimálních pravidel klasifikace trestných činů v členských státech a použitelných sankcí.
- (8) Úmluva OECD o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích byla schválena na vyjednávací konferenci dne 21. listopadu 1997 a Rada Evropy rovněž schválila trestněprávní úmluvu o korupci, která byla předložena k podpisu dne 27. ledna 1999. K této úmluvě je připojena Dohoda o zřízení Skupiny států proti korupci (GRECO). Rovněž byla zahájena jednání o úmluvě OSN o boji proti korupci.
- (9) Členské státy přikládají zvláštní význam boji proti korupci ve veřejném i v soukromém sektoru, neboť se domnívají, že v obou těchto sektorech představuje nebezpečí pro právní stát, narušuje hospodářskou soutěž v oblasti nákupu zboží nebo obchodních služeb a brání zdravému hospodářskému rozvoji. V této souvislosti členské státy, které dosud neratifikovaly úmluvu OSN ze dne 26. května 1997 a úmluvu Rady Evropy ze dne 27. ledna 1999, přijmou opatření, aby tak učinily co nejdříve.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 184, 2.8.2002, s. 5.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 22. listopadu 2002 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. C 313, 23.10.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 195, 25.6.1997, s. 2.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.1998, s. 2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (10) Účelem tohoto rámcového rozhodnutí je zejména zajistit, aby se aktivní i pasivní korupce v soukromém sektoru staly trestnými činy ve všech členských státech, aby mohly být za tyto trestné činy odpovědné i právnické osoby a aby na tyto trestné činy byly stanoveny účinné, přiměřené a odrazující sankce,

PŘIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rámcového rozhodnutí se rozumí:

- „právnickou osobou“ každý subjekt, který má takové postavení podle použitelných vnitrostátních právních předpisů, s výjimkou státu nebo jiných subjektů veřejného práva jednajících při výkonu veřejné moci a s výjimkou organizací mezinárodního práva veřejného,
- „porušením povinnosti“ porušení povinnosti ve smyslu vnitrostátních právních předpisů. Pojem porušení povinnosti ve smyslu vnitrostátních právních předpisů musí zahrnovat alespoň každé nekalé jednání představující porušení zákonné povinnosti nebo popřípadě porušení profesních předpisů nebo pokynů platných v oblasti profesionální činnosti osoby v řídicím nebo jiném postavení, jednající pro subjekt činný v soukromém sektoru.

Článek 2

Aktivní a pasivní korupce v soukromém sektoru

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby níže uvedená úmyslná jednání představovala trestný čin, dojde-li k němu přímo nebo pomocí prostředníka při profesionální činnosti:
 - a) příslib, nabídka nebo poskytnutí osobě v řídicím nebo jiném postavení, jednající pro subjekt činný v soukromém sektoru, neoprávněné výhody jakéhokoli druhu pro tuto osobu nebo pro třetí osobu tak, aby taková osoba provedla nějaký úkon nebo se zdržela provedení nějakého úkonu, a tím porušila své povinnosti;
 - b) požadování nebo získání neoprávněné výhody jakéhokoli druhu nebo přijetí příslibu takové výhody pro sebe nebo pro třetí osobu osobou v řídicím nebo jiném postavení, jednající pro subjekt činný v soukromém sektoru, za to, že provede nějaký úkon nebo se zdrží provedení nějakého úkonu, a tím poruší své povinnosti.
2. Odstavec 1 se vztahuje na profesionální činnosti ziskových i neziskových subjektů.

3. Členský stát může prohlásit, že omezí oblast působnosti odstavce 1 na takové jednání, které způsobuje nebo by mohlo způsobit narušení hospodářské soutěže v oblasti nákupu zboží nebo obchodních služeb.

4. Prohlášení podle odstavce 3 se sdělí Radě v okamžiku přijetí tohoto rámcového rozhodnutí a platí po dobu pěti let od 22. července 2005.

5. Rada přezkoumá tento článek včas před 22. červencem 2010, aby určila, zda bude možné obnovit prohlášení podle odstavce 3.

Článek 3

Návod, pomoc, účastenství

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby byly návod, pomoc a účastenství na jednání podle článku 2 trestnými činy.

Článek 4

Sankce

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby bylo jednání uvedená v článcích 2 a 3 možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími trestními sankcemi.
2. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby bylo jednání uvedená v článcích 2 a 3 možné postihnout trestem odnětí svobody s horní hranicí od jednoho roku do tří let.
3. Každý členský stát přijme v souladu se svými ústavními pravidly a zásadami nezbytná opatření, aby zajistil, že fyzické osobě, která byla v souvislosti s určitou profesionální činností uznána vinnou z jednání podle článku 2, může být v případě potřeby alespoň v případech, kdy tato osoba měla v oblasti dotyčné profesionální činnosti vedoucí postavení v podniku, dočasně zakázán výkon této určité nebo srovnatelné profesionální činnosti v podobném postavení nebo funkci, pokud zjištěný skutkový stav opravňuje k domněnce, že existuje zřejmé riziko zneužití postavení nebo funkce aktivní nebo pasivní korupcí.

Článek 5

Odpovědnost právnických osob

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby zajistil, že právnické osoby lze činit odpovědnými za protiprávní jednání uvedená v článcích 2 a 3, která v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu dotyčné právnické osoby, která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu,
 - b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby nebo
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

2. Kromě případů stanovených v odstavci 1 přijme každý členský stát opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 umožnil spáchání protiprávních jednání uvedených v člancích 2 a 3 ve prospěch právnické osoby osobou jí podřízenou.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní stíhání fyzických osob pro spáchání trestných činů uvedených v odstavcích 2 a 3, návodu k nim nebo účastenství na nich.

Článek 6

Sankce ukládané právnickým osobám

1. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby právnickou osobu odpovědnou podle čl. 5 odst. 1 bylo možné postihnout účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory,
- b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti,
- c) uložení soudního dohledu,
- d) zrušení rozhodnutím soudu.

2. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění možnosti postihnout právnickou osobu odpovědnou podle čl. 5 odst. 2 účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi nebo opatřeními.

Článek 7

Příslušnost

1. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k založení své příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 2 a 3 a spáchaným

- a) zcela nebo zčásti na jeho území,
- b) některým z jeho státních příslušníků nebo
- c) ve prospěch právnické osoby usazené na jeho území.

2. Pokud byl trestný čin spáchán mimo jeho území, může každý členský stát rozhodnout, že nebude uplatňovat pravidla o příslušnosti stanovená v odst. 1 písm. b) a c) nebo že je bude uplatňovat pouze ve zvláštních případech nebo za zvláštních okolností.

3. Každý členský stát, který podle svých právních předpisů nevydává své státní příslušníky, přijme opatření nezbytná k založení své příslušnosti ve vztahu k protiprávním jednáním uvede-

ným v člancích 2 a 3, pokud byly spáchány jeho státními příslušníky mimo jeho území.

4. Každý členský stát vyrozumí generální sekretariát Rady a Komisi o svém rozhodnutí použít odstavec 2 a případně uvede zvláštní okolnosti nebo podmínky, za kterých své rozhodnutí použije.

Článek 8

Zrušení

Zrušuje se společná akce 98/742/SVV.

Článek 9

Provedení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rámcovým rozhodnutím do 22. července 2005.

2. Ke stejnému dni členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění předpisů, kterými se v jejich vnitrostátním právu zavádějí povinnosti vyplývající z tohoto rámcového rozhodnutí. Na základě těchto údajů a písemné zprávy předložené Komisí prověří Rada nejpozději do 22. října 2005, do jaké míry dosáhly členské státy souladu s tímto rámcovým rozhodnutím.

Článek 10

Místní působnost

Toto rámcové rozhodnutí se vztahuje na Gibraltar.

Článek 11

Vstup v platnost

Toto rámcové rozhodnutí vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 22. července 2003.

Za Radu

předseda

G. ALEMANNO